

den Grund har anset sit Fallissement for nærførestaaende, er jo Noget, hvorom en Kreditor i de allerfleste Tilfælde ikke kan være vidende, og vil man end hertil sige, at man i saa Tilfælde heller ikke forlanger Noget tilbage af ham, saa forekommer det mig dog at ville lede til mange Vanffeligheder, naar man stiller noget Saadant op og bestemmer, at Kreditor, naar han er vidende derom, skal give Betalingen tilbage. Da jeg imidlertid erklænder, at Vædringsforslaget indeholder nogen Forbedring, skal jeg af denne Grænd stemme for det. — Derimod forekommer det mig ikke at være nogen Forbedring, at man til § 46 vil føde den omhandlede Straffebestemmelse. § 46 handler om, at Handlende og Personer, der høre ind under denne Klasse, ere forpligtede til at erklære sig fallit, naar den aarlige Opgjørelse af deres Status i de sidste 3 Aar viser en stadig Tilbagegang, og Underbalancen udgjør 30 pCt. af Aktivmassen. Det er jo meget vanffeligt at give Regler for, hvorledes en saadan Status skal opgjøres. Man maa jo ønske, at Status i Reglen opgjøres efter Bedkommendes bedste Overbevisning, men ved at træffe saadanne strenge Bestemmelser udsætter man sig virkelig for, at Status i en langt højere Grad end tidligere opgjøres paa en urigtig Maade. Jeg skal strax bemærke, at det forekommer mig, at den hele Affattelse ikke er tydeligt, og navnlig er det ikke bleven mig klart, hvad der egentlig skal forstås derved, at Underbalancen er 30 pCt. af Aktivmassen, i Forbindelse med den Bestemmelse, at den aarlige Opgjørelse af Status i de 3 sidste Aar har vist en stadig Tilbagegang. Lad os forudsætte, at en ung Begynder i det første Aar har sat 300 Rd. til; han har begyndt med 1,000 Rd.; han opgjør sin Status, og der viser sig kun at være 700 Rd. Jeg veed nu ikke, om Lovens Tanke er den, at han, uagtet han det første Aar har havt mange Udgifter, som ikke stadig ville vende tilbage, og han altsaa nu først begynder at se, at det vil kunne gaa for ham, efter Loven vil være nødt til at opgive sit Bo; det er ganske vist, at hans Underbalance udgjør 30 pCt. af Aktivmassen, men det vil dog være meget haardt. Er det Meningen, at Underbalancen i 3 Aar stadig skal være og

tilsidst udgjøre 30 pCt. af Aktivmassen, saa forekommer det mig alligevel, at det er meget haardt at give en saadan Bestemmelse, som nu staar der, at han skal være underkastet Fængsel, naar han ikke opgiver sit Bo. Det første Aar kan Underbalancen jo f. Ex. have udgjort 10 pCt. og det andet Aar 10 pCt. og det tredje Aar ogsaa 10 pCt., men Manden kan dog netop have alt muligt Haab om at kunne komme i Gang; men han er nødt til at opgive sit Bo, idet han ellers vil udsætte sig for at blive straffet efter Straffeloven. Den Bestemmelse, der nu findes i Lovforslaget, er den, at han i saa Fald ikke skulde have Ret til at faae Afford. Det er overladt til hans Kreditorer, om de ville affordere med ham eller ikke, og det forekommer mig ogsaa at være den hensigtsmæssigste Bestemmelse. Det er Kreditorernes Sag, om de ville lade ham blive ved at sidde inde med deres Penge, men det er paa ingen Maade det Offentliges Sag at bestemme nogen Straf derfor. Dette Vædringsforslag under Nr. 9 kan jeg derfor ikke paa nogen Maade stemme for. Der er jo i Straffeloven i det Hele taget givet Bestemmelser med Hensyn til ødsel Levemaade og sat Straf for at sætte Kreditorernes Penge overstyr, som vil kunne træffe ham, men det forekommer mig meget uheldigt i Forbindelse med en Bestemmelse om, at han skal erklære sig for fallit, naar Underbalancen udgjør 30 pCt., at træffe saadanne strenge Straffebestemmelser. Hvis man havde knyttet dem til en Underbalance af 50 eller 60 pCt., ja blot 50 pCt., saa vilde jeg maasse nogenlunde kunne have forsonet mig dermed, uagtet jeg ikke tror, at det Offentlige paa nogen Maade burde blande sig ind i dette Forhold. Jeg tror, at Følgen deraf turde blot blive den, at urigtige Statusopgjørelser ville finde Sted. Jeg skal altsaa meget anbefale ærede Medlemmer at stemme imod Forslaget under Nr. 9.

Ordføreren: Jeg skal ikke opholde mig videre ved § 24, men jeg skal tillade mig nogle enkelte Bemærkninger til det, som den sidste ærede Tale er indrebet mod Vædringsforslaget under Nr. 9 til § 46. Jeg vil da først begynde med at besvare det Spørgsmaal, som